

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКА МЕДИЧНА СТОМАТОЛОГІЧНА АКАДЕМІЯ

СУЧАСНА МЕДИЧНА ОСВІТА: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА

Матеріали Всеукраїнської
навчально-наукової конференції
з міжнародною участю
19 березня 2020 року

ПОЛТАВА – 2020

Міністерство охорони здоров'я України
Українська медична стоматологічна академія

**СУЧАСНА МЕДИЧНА ОСВІТА: МЕТОДОЛОГІЯ,
ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА**

Матеріали
Всеукраїнської навчально-наукової конференції
з міжнародною участю
19 березня 2020 року

м. Полтава – 2020

УДК 378.001.1

Друкується за рішенням
Вченої ради УМСА
від 19 червня 2019 р., протокол № 10

Конференція внесена до Реєстру з'їздів, конгресів, симпозіумів та науково-практичних конференцій, що проводитимуться у 2020 р., затвердженого Міністерством охорони здоров'я України, Національною академією медичних наук України, Українським центром наукової медичної інформації та патентно-ліцензійної роботи, та до Переліку проведення наукових конференцій з проблем вищої освіти і науки у 2020 році, затвердженого Державною науковою установою «Інститут модернізації змісту освіти» Міністерства освіти і науки України.

Редакційна колегія:

- Ждан В. М.** – ректор академії, головний редактор;
- Дворник В. М.** – перший проректор з науково-педагогічної роботи, заступник головного редактора;
- Старченко І. І.** – начальник відділу з науково-педагогічної роботи та організації навчально-наукового процесу, заступник головного редактора;
- Лещенко Т. О.** – зав. кафедри українознавства та гуманітарної підготовки, відповідальний редактор;
- Золотарьова Є. В.** – редактор редакційно-видавничого відділу;
- Нетудихата О. М.** – керівник навчально-методичного відділу;
- Левадна В. В.** – методист навчально-методичного відділу, відповідальний секретар.

Рольова гра – потужний дидактичний потенціал для формування професійно значущих умінь і розвитку творчих здібностей студентів, сильно впливає на їхню емоційну і моральну сфери. У навчальній грі, особливо в процесі змагання, виховується воля до дії та здатність до гальмування, які необхідні в подальшій професійній діяльності та професійному спілкуванні. Рольові ігри здатні не тільки пробудити в студентів активність, упевненість, спроможність до змагання, а й виховати такі норми поведінки, щоб ці конкурентні якості проявлялися в рамках загальнолюдської й професійної етики.

Отже, застосування нових методів навчання на кафедрі хірургії № 1 сприяє створенню в студентів власної системи знань, їх стійкому засвоєнню на основі цілеспрямованого формування клінічного, логічного й образного мислення, активізує логіку вірогідності й інтуїцію, що відповідає сучасним вимогам високоякісної підготовки лікаря нового покоління.

Список використаної літератури

1. Бабак М.І. Формування особистості медика третього тисячоліття / М.І. Бабак / Медична освіта. – 2002. – №1. – С.49-50.
2. Власенко О.М. Використання інтерактивних методів навчання у сучасній вищій школі/О.М. Власенко// Вісник Житомирського державного університету. – 2012. – №64. – С.94-97.
3. Дичківська І.М. Іноваційні педагогічні технології: практикум: навч.посіб. (для студ. вищ. навч. закл.) / І.М. Дичківська. – К.: Слово, 2013. – 447 с.
4. Ждан В.М. Місце та роль самостійної роботи студента в кредитно-модульній системі організації навчального процесу / В.М. Ждан, В.М. Бобирьов, О.В. Шешукова [та ін.] // Медична освіта. – 2011. – №2. – С. 52-54.
5. Немченко І.І. Інтерактивні методи навчання на кафедрі хірургії №1 / І.І. Немченко, О.М. Люлька, О.П. Ковальов [та ін.] // Науково-практична конференція з міжнародною участю «Актуальні питання контролю якості освіти у вищих навчальних закладах». – Полтава, 2018. – С. 175-176.
6. Поляченко Ю. В. Медицинское образование в мире и в Украине / Ю.В. Поляченко, В.Г. Передерий. – Харьков: ИПП «Кон-траст», 2005. – 464 с.

НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ

Коковська О.В., Міщенко І.В., Павленко Г.П., Жукова М.Ю., Юдіна К.Є.

Українська медична стоматологічна академія

Висвітлено основні пріоритети розвитку сучасної медичної освіти. Акцентовано на якісній підготовці лікарів шляхом використання новітніх інноваційних технологій у освітньому процесі.

Ключові слова: освітній процес, підготовка лікарів, інноваційні технології.

The paper deals with principle priorities of modern medical education development. The article focuses on the high-quality training for doctors by means of modern innovation technologies improving into the process of education.

Keywords: educational process, training of doctors, innovative technologies.

Завдання, що стоять перед вищою медичною школою, можуть бути вирішені тільки за умови впровадження сучасних інноваційних технологій для якісної підготовки фахівців, розвитку віртуальної освіти і самоосвіти медиків, створення університетських клінік і симуляційних центрів.

Метою є висвітлення основних пріоритетів розвитку сучасної медичної освіти при її реформуванні, використання сучасних підходів до покращення підготовки високопрофесійних фахівців.

Перебудова медичної галузі в Україні потребує підготовки якісно нового лікаря, здатного поєднати в собі фундаментальні теоретичні знання з володінням сучасними інноваційними технологіями і практичними навичками [1]. Мова йде про необхідність упровадження в систему вищої медичної освіти компетентнісного підходу до підготовки фахівців. Цей метод не є новиною: теоретичну підготовку, засвоєння навичок засобами симуляційних технологій і практичну підготовку на базі університетських клінік.

Відомо, що традиційна система навчання оснований на засвоєнні знань, тоді як оцінка спеціаліста ведеться за критеріями вмінь і навичок. Сьогодні основна увага в медичній освіті приділяється компетентнісному підходу до навчання. Першочерговим досягненням цієї мети є впровадження програм, методологія яких навчає не просто знань, а знань і вмінь. Головну увагу треба приділяти методам активного навчання як найбільш дієвим і результативним [2]. Тому у світлі актуальних проблем сучасної охорони здоров'я є потреба шукати нові шляхи щодо підвищення якості освіти, більш широко впроваджувати перспективні новітні технології в структуру навчально-методичного процесу.

Формування компетентностей перш за все має передбачати навчання практичних навичок, наприклад, на базі центру практичної підготовки лікарів, у якому обладнання останнього слова техніки дозволяє навчати студентів і лікарів використовувати симуляційні технології – моделювання клінічних ситуацій різних рівнів складності, віртуальної реальності тощо. Для перевірки компетентності й засвоєння практичних навичок доцільно використовувати брифінг, який полягає в презентації сценарію, та дебрифінг, під час якого студенти аналізують свої дії, оцінюють якість допомоги.

Особами, які тут навчатимуться, можуть бути студенти вищих або середніх закладів медичної освіти, лікарі-інтерни, магістранти, лікарі-ординатори, аспіранти, практикуючі лікарі та працівники закладів охорони здоров'я, медичні сестри, фельдшери, акушери, немедичні працівники (співробітники служб цивільного захисту, члени рятувальних команд, військовослужбовці, охоронці, пожежники, моряки, працівники міліції, водії та ін.).

Організація навчання в симуляційному центрі має відбуватися шляхом створення умов для самостійного виконання діагностичних і лікувальних маніпуляцій на тренажерах та у вигляді тренінгів, які розрізняються залежно

від аудиторії осіб, що навчаються, тематики і цілей [3]. Це дозволить формувати в студентів широке коло міцно закріплених практичних навичок без надання шкоди пацієнту, розвивати в майбутнього лікаря клінічне мислення, спроможність бездоганно виконувати більшість маніпуляцій і втручань, навчати роботи в команді та багато іншого.

Заради підвищення професійного рівня майбутніх і працюючих лікарів необхідно створення симуляційних центрів на більшості профільних кафедр, тому що застосування симуляційних моделей і фантомів у навчанні задовольнить потреби досягнення їх певних компетенцій. Також потрібно використовувати технології сучасного навчання на післядипломному, фармацевтичному (заочна форма навчання) факультетах. Саме тому доцільно активно використовувати технології відеоконференцз'язку для проведення семінарів і конференцій та спілкування з колегами. Основними інтерактивними підходами в системі навчання лікарів на післядипломному етапі стали телемедичні проекти, інтерактивні лекції, вебіари, лекції в режимі online, з розбором хворих за участі головних спеціалістів області. Учасники таких семінарів можуть не тільки слухати і дивитися, а й ставити запитання. Доповідач має можливість демонструвати матеріали (слайди, сайти, текстові документи, робочий стіл свого комп'ютера тощо).

Перспективним напрямом діяльності післядипломної освіти є проведення дистанційних курсів для провізорів. Для інформатизації необхідні технологічне забезпечення, створення інтерактивного навчального контенту й адаптована система керування процесом навчання, створення спільних освітніх науково-практичних кластерів, які б стали основою розробки новітніх лікувально-діагностичних технологій на базі доказової медицини та їх реального впровадження в практичну охорону здоров'я й на міжнародному рівні [2; 3].

Ефективним буде застосування елементів дистанційного навчання, наприклад, у системі Moodle (Modular Object-Oriented Dynamic Learning Environment). На сервері дистанційного навчання викладачі можуть продемонструвати наочні матеріали у вигляді навчальних таблиць, презентацій лекцій, відеороликів. Це дозволяє посилити інтерес студентів до навчального матеріалу, поліпшити засвоєння, а на практичному занятті найбільш оптимально використовувати відведений час, а також дозволяє сформувати і надати студенту організаційно-методичний і навчально-довідковий контент та забезпечує контроль самостійної діяльності студента. Зокрема, викладач може отримати інформацію про кількість відвідувань сервера, час перебування в електронному навчальному курсі, перелік оброблених ресурсів і елементів курсу, кількість і якість виконаних завдань. Така інформація дозволяє викладачам своєчасно впливати на навчальну діяльність студентів, корегувати проблеми в навчанні, а найголовніше – розвивати в студентів усвідомлення доцільності систематичної самостійної роботи.

Поняття "інтерактивний" (від англійського "inter" – взаємний і "act" – діяти) відповідає здатності до взаємодії й діалогу для серйозного вдосконалення і підвищення фахового рівня викладачів, дає можливість широкої та глибокої інтеграції наукових співробітників університету до європейської наукової спільноти. В умовах подальшого впровадження Європейської кредитно-трансферної системи (ЄКТС), яка орієнтує навчальний процес на результати навчання й компетенції студента, значно зросли вимоги до професійної компетентності науково-педагогічних працівників. У багатьох університетах введено підготовку до складання міжнародного іспиту Cambridge English Langlade Assessment – Level B2 як складової частини підготовки й атестації викладачів. Вільне знання англійської мови дозволить покращити якість навчально-педагогічного процесу і створить умови для збільшення мобільності викладачів.

Упровадження нових стандартів вищої освіти має стратегічне завдання з удосконалення системи контролю й оцінки якості освіти і вимагає порівняння досягнутого рівня освіти з новим еталоном, тобто стандартом освіти. Необхідним етапом переходу до нового покоління галузевих стандартів є формування компетентнісного підходу на шляху підготовки сучасного фахівця. Перехід до компетентнісного підходу означає переорієнтацію з процесу навчання на результати освіти, зміщення акценту з накопичування знань, умінь і навичок на розвиток у здобувачів вищої освіти здатності практично діяти та застосовувати досвід у конкретних ситуаціях. В основу системи державних стандартів вищої медичної освіти України покладений кардинальний принцип безперервного професійного розвитку лікарів упродовж усієї професійної діяльності.

Основним із пріоритетів розвитку сучасної освіти є постійне вдосконалення навчально-методичних підходів до підготовки фахівців, внесення доповнень і змін до робочих навчальних планів і програм відповідно до потреб практичної охорони здоров'я [1].

Низку переваг має також упровадження в роботу медичних закладів електронного журналу обліку відвідування й успішності студентів. Він надає швидкий доступ до результатів успішності студенту, викладачу і завідувачу кафедри, дозволяє оперативно інформувати деканати про оцінки студентів і швидко виявляти студентів з академічною заборгованістю. Студент самостійно може знайти тему пропущеного заняття або заняття, за яке отримав незадовільну оцінку, і відпрацювати їх. Чітка регламентованість внесення оцінок до електронного журналу знижує будь-яку вірогідність помилкового їх введення. Разом із тим ніхто не має змоги змінити поточну успішність студента, що забезпечує абсолютну прозорість навчального процесу.

Інтерактивні методи навчання з використанням сучасних комп'ютерних програм доцільно було б активно використовувати на всіх кафедрах медичних ЗВО у вигляді презентацій лекцій і практичних занять. Так, новітні інформаційні комп'ютерні технології ґрунтуються на наблизенні або віддаленні об'єктів, що робить лекцію не тільки більш видовищною, а й більш логічною, послідовною. Візуалізація презентації лекції за допомогою використання переходів від тексту до відеоматеріалів, графіків, карт, схем, таблиць, нестандартних завдань для самоконтролю і самоперевірки сприяє підвищенню її ефективності. Набуває практичного значення лекція-візуалізація, під час якої застосовуються демонстраційні матеріали (фотографії, відеофрагменти, відеофільми). На кафедрах можна проводити контроль знань у формі брейн-рингу. Питання готують не тільки викладачі, а й студенти або інтерни, поділені на команди. Ця форма контролю дозволяє не тільки оцінити рівень знань, швидкість реакції, а і виділити лідерів, які вміють організувати, згуртувати команду.

Застосування інтерактивних методів навчання в медичній освіті дозволяє навчати студентів вирішувати типові й нетипові ситуаційні завдання, поступово підводячи до творчості та прийняття правильних рішень.

Проблеми реформування охорони здоров'я лежать не тільки в економічній площині. Головною дійовою особою і гарантом усіх медичних реформ є лікар. Сучасний лікар має володіти інноваційними технологіями

діагностики і лікування, технікою ендоскопічних, малоінвазивних, реконструктивно-пластичних втручань тощо. А для цього студент має вчитися в найкращих лікарів, які виконують високотехнологічні операції у відповідно оснащених операційних, до яких студент мав би доступ. Саме тому в країнах Європи, Америки при вищих медичних навчальних закладах працюють університетські клініки [4].

Практика сьогодення така, що в більшості медичних ЗВО України клінічні кафедри розташовані на базі міських лікувальних закладів, стан яких за своїм матеріальним оснащенням не відповідає вимогам навчальних баз. Лікаря завтрашнього дня неможливо готувати на обладнанні дня вчорашнього. Крім того, навчання майбутнього лікаря на базі "чужого" лікувального закладу не забезпечує його практичної підготовки, тому що ані викладач, ані студент не мають доступу до операційних, лабораторій, діагностичних центрів тощо.

Університетська клініка – це унікальне поєднання медичної освіти, науки і практики, де налагоджено нерозривний ланцюжок від ідеї до її наукової розробки та практичного втілення, і при цьому відбувається підготовка висококласних медичних кадрів. Досвід роботи університетських закордонних клінік переконливо довів доцільність основної ідеї її роботи – клінічне впровадження найновіших технологій та інтелектуальних досягнень, які відпрацьовуються і впроваджуються метрами лікувальної професії одночасно з навчальним процесом. У клініці унікально можуть поєднуватися дипломна і післядипломна підготовка лікаря, наукова робота і надання висококваліфікованої медичної допомоги. При цьому навчання й лікувально-діагностична робота мають відбуватися з використанням найсучаснішої медичної апаратури і новітніх медичних технологій із залученням висококваліфікованих фахівців різних профілів.

Покращення якості підготовки фахівців відповідно до вимог сучасного ринку праці, конкурентоспроможних в Україні й на міжнародному рівні потребує модернізації навчально-виховного процесу, спрямування його на створення оптимальних умов для їх професійного становлення. Можливості використання сучасного обладнання створюють у студентів мотивацію щодо навчання, оскільки теоретичні знання знайдуть широке застосування в практичній діяльності.

Висновки. Реформування медичної освіти спрямоване на підвищення якості освітнього процесу, що спонукає використовувати різні сучасні підходи до покращення підготовки високопрофесійних фахівців. Серед першочергових завдань щодо модернізації системи підготовки медичних кадрів доцільним є обов'язкове створення в кожному медичному ЗВО університетської клініки і симуляційного центру.

Список використаної літератури

1. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII.
2. Перспективи впровадження сучасних інновацій в освітню діяльність університету / В. М. Запорожан, В. Й. Кресюн, О. П. Рогачевський, О. В. Чернецька // Медична освіта. – 2016. – № 3. – С. 73–77.
3. Simulation-based objective assessment discerns clinical proficiency in central line placement a construct validation / Y. Dong, H. S. Suri, D. A. Cook [et al.] // Chest. – 2010. – Vol. 137 (5), № 6. – P. 1050-1056.
4. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі / Л. В. Козак // Освітологічний дискурс. – 2014. – № 1 (5). – С. 95–107.

НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ

Коробейнікова Ю.Л., Коробейніков Л.С.

Українська медична стоматологічна академія

Висвітлено загальні принципи оптимізації процесу навчання англomовних студентів.

Ключові слова: англomовні студенти, загальні принципи оптимізації.

The article is dedicated to the general principle of optimization the process of starting english-speaking students.

Keywords: english-speaking students, general principle of optimization.

У процесі навчання англomовних студентів виникають складності й проблеми, пов'язані з їхньою психологічною і соціальною культурною адаптацією: інша мова, менталітетне і політичне середовище, інші традиції навчання й норми спілкування. Тому однією з актуальних проблем професійної підготовки іноземних студентів до практичної діяльності залишається оптимізація технологій, методів, форм і засобів організації навчального процесу [1-3].

Необхідною умовою вирішення пов'язаних із цим питань є зростання ролі педагогічної майстерності викладача, його науково-методичної підготовленості керувати процесом підготовки спеціаліста на сучасному рівні вимог [4].

На процес передачі й засвоєння знань, умінь і навичок впливає низка чинників, що залежать від викладача (вибір дидактичної системи, необхідний рівень навчання, методика проведення занять, кваліфікація й особистість самого викладача, характер, ефективність і точність критеріїв оцінки) і від студентів, які навчаються (тип вищої нервової діяльності, швидкість мислення, уміння переходити від конкретного і навпаки, вид пам'яті, цільова настанова на навчання).

Програма навчання не може повторити повністю зміст відповідної науки. Вона є її моделлю, побудованою відповідно до вимог навчального процесу. Моделлю слід вважати специфічно створену форму навчання, яка відображає його в більш простій і наочній формі, спроможна заміщувати його так, щоб можна було відтворити деякі його характеристики, що підлягають вивченню. У випадку, коли змістом навчання є діяльність щодо вирішення навчальних завдань, така модель може бути подана у вигляді алгоритму чи проблемної ситуації.

Значним досягненням сучасності вважається теорія алгоритмів, які можна використовувати не тільки в математиці, а і в медицині. У цьому разі алгоритм означає не вузьке математичне поняття, а більш інтуїтивне і широке – чіткі вказівки про поетапне виконання у визначеному порядку деякої системи дій, які приводять до вирішення завдань даного типу. Широкі можливості алгоритмів дозволяють широко використовувати їх у нав-

СИМУЛЯЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК СПОСІБ СУЧАСНОЇ ОСВІТИ <i>Жукова Т.О., Васько Л.М., Чернобай А.В., Соколова Н.А., Баштан В.П., Марченко В.Ю.</i>	87
КОНТРОЛЬ ЗНАТЬ ІЗ ФІЗІОЛОГІЇ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОГО ЗВО В КОНТЕКСТІ ДЕРЖАВНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Жукова М.Ю., Юдіна К.Є., Коковська О.В., Шарлай Н.М.</i>	89
МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАННЯ ФІЗІОЛОГІЇ ЕНДОКРИННОЇ СИСТЕМИ СТУДЕНТАМ АНГЛОМОВНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ ЯК ЕТАП ПІДГОТОВКИ ДО ЄДИНОГО ДЕРЖАВНОГО КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ІСПИТУ <i>Запорожець Т.М., Рудь М.В., Сухомлин Т.А.</i>	90
ДО ПИТАННЯ САМОІДЕНТИФІКАЦІЇ СІМЕЙНОГО ЛІКАРЯ В УМОВАХ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ <i>Іваницький І.В., Блоха Я.Є., Іваницька Т.А.</i>	92
РОБОЧИЙ ЗОШИТ – ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ-МЕДИКІВ <i>Іващенко О.Д., Нікозять Ю.Б., Цубер В.Ю., Іщейкіна Л.К., Копанцева Л.М., Діденко Є.П.</i>	94
ІНДИВІДУАЛІЗАЦІЯ ПІДХОДУ ДО КОНТРОЛЮ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ <i>Іленко Н.М., Литовченко І.Ю., Ніколішина Е.В., Сідаш Ю.В.</i>	96
ДИДАКТИЧНІ ПРИНЦИПИ ФІЗИЧНОГО МОДЕЛЮВАННЯ ЯК МЕТОДУ ПІЗНАННЯ В КУРСІ МЕДИЧНОЇ І БІОЛОГІЧНОЇ ФІЗИКИ <i>Ісичко Л.В.</i>	98
ПРАКТИКО-ОРІЄНТОВАНИЙ ПІДХІД ДО ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ: МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ <i>Казаков Ю.Г., Петров Є.Є., Бурмак Ю.Г., Треумова С.І., Іваницька Т.А.</i>	100
ОПТИМІЗАЦІЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ІЗ НОРМАТИВНИМ ТЕРМІНОМ НАВЧАННЯ З КЛІНІЧНОЇ ФАРМАКОЛОГІЇ З ПОЗИЦІЙ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Капустянська А.А., Моїсєєва Н.В., Луценко Р.В.</i>	102
ФОРМУВАННЯ ПРАКТИЧНОЇ СКЛАДОВОЇ ОСВІТИ СТОМАТОЛОГА ПІД ЧАС СЕСТРИНСЬКОЇ ПРАКТИКИ В ДИТЯЧІЙ СТОМАТОЛОГІЇ <i>Каськова Л.Ф., Кулай О.О., Амосова Л.І., Солошенко Ю.І., Ващенко І.Ю.</i>	104
ЯК ПОКРАЩИТИ ПІДГОТОВКУ СТУДЕНТІВ ІЗ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ: МЕТОДОЛОГІЯ, ТЕОРІЯ, ПРАКТИКА <i>Катеренчук І.П.</i>	105
МЕТОДИКА ВИКЛАДАННЯ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ З ЕПІДЕМІОЛОГІЄЮ В УМОВАХ КРЕДИТНО-МОДУЛЬНОЇ СИСТЕМИ І КРИТЕРІЇ ЇЇ ЕФЕКТИВНОСТІ <i>Коваль Т.І., Полторапаєлов В.А., Дубинська Г.М., Ізюмська О.М., Боднар В.А., Котелевська Т.М., Приймєнко Н.О., Лимаренко Н.П., Сизова Л.М., Руденко С.С.</i>	107
СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ <i>Ковальов О.П., Ляховський В.І., Люлька О.М., Немченко І.І., Городова-Андрєєва Т.В., Чуприна В.О.</i>	109
НОВІТНІ ТЕНДЕНЦІЇ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ З ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕДИЧНИХ ФАХІВЦІВ <i>Коковська О.В., Міщенко І.В., Павленко Г.П., Жукова М.Ю., Юдіна К.Є.</i>	111
НАПРЯМИ ОПТИМІЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ НАВЧАННЯ АНГЛОМОВНИХ СТУДЕНТІВ <i>Коробейнікова Ю.Л., Коробейніков Л.С.</i>	113
СТВОРЕННЯ І ВИКОРИСТАННЯ ВІДЕОФІЛЬМІВ І МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ НА КАФЕДРІ НЕРВОВИХ ХВОРОБ З НЕЙРОХІРУРГІЄЮ ТА МЕДИЧНОЮ ГЕНЕТИКОЮ <i>Кривчун А.М., Дельва М.Ю., Литвиненко Н.В., Пінчук В.А., Дельва І.І., Силєнко Г.Я., Санік О.В., Пурденко Т.Й., Таряник К.А., Гладка В.М., Самарченко Л.А., Палєнка О.Є.</i>	115
МЕТОДИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ І МЕТОДИЧНА РОБОТА ВИКЛАДАЧА В УМОВАХ СУЧАСНОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Крючко Т.О., Кушнерєва Т.В., Коленко І.О., Пода О.А.</i>	116
ОПТИМІЗАЦІЯ МЕТОДОЛОГІЇ ВИКЛАДАННЯ БАЗОВИХ ЗНАТЬ З ОРТОДОНТІЇ <i>Куліш Н.В., Дмитренко М.І., Лучко О.В.</i>	118
НАВЧАННЯ ЗАСТОСУВАННЮ КВАНТОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПРИЙНЯТТЯ ДІАГНОСТИЧНИХ І ЛІКУВАЛЬНИХ РІШЕНЬ У КЛІНІЦІ ВНУТРІШНЬОЇ МЕДИЦИНИ <i>Кулішов С.К.</i>	120
КЕЙС-МЕТОД У КОНТЕКСТІ ФІЛОЛОГІЧНОЇ ОСВІТИ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ <i>Лещенко Т. О., Бондар Н. В.</i>	122
ПРОДУКТИВНІСТЬ ЕЛЕКТРОННОГО СЕРВІСУ КАНООТ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТА «УКРАЇНСЬКА МОВА ЯК ІНОЗЕМНА» У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ <i>Лещенко Т. О., Жовнір М. М.</i>	124